

MEMORIAŁ

Gen. Marii Wittek

PHK

AK
Śląsk

adres
Olsztyn 10-253

brak 2017

BEINBRECHT Lucja
zam. Dessaint
ps. "Maria"

13/WSW

T. 13/452

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI - BEINBRECHT
20m. Gessaint Lucje ps. "Mewa"

I/1. Relacja ✓ 25. i 3x kopia 0s.

I/2. Materiały uzupełniające relację ✓

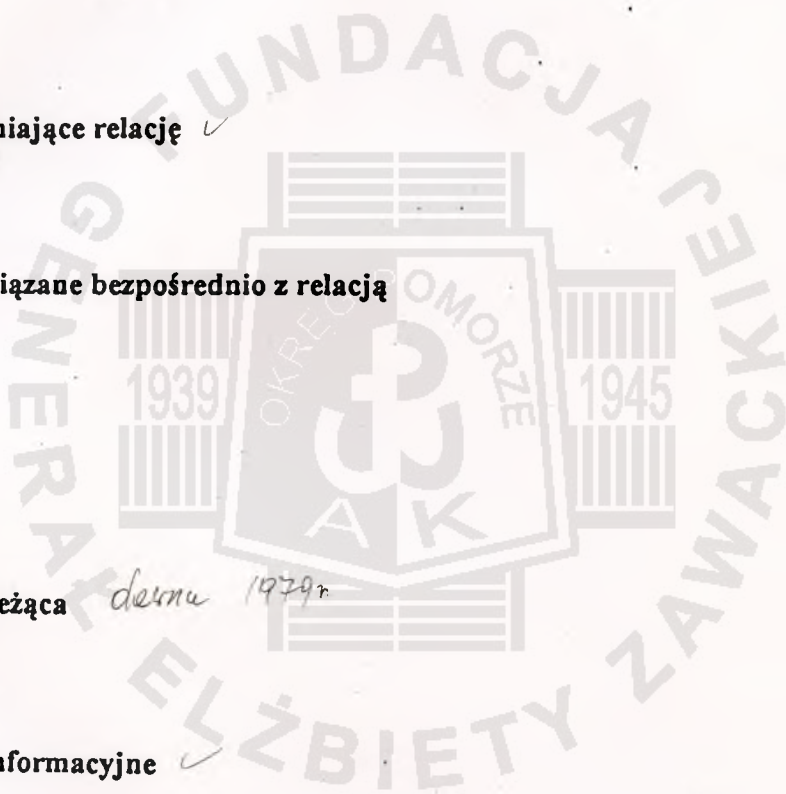
II. Dokumenty nie związane bezpośrednio z relacją

III. Inne dokumenty

IV. Korespondencja bieżąca *derna 1979r*

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie —

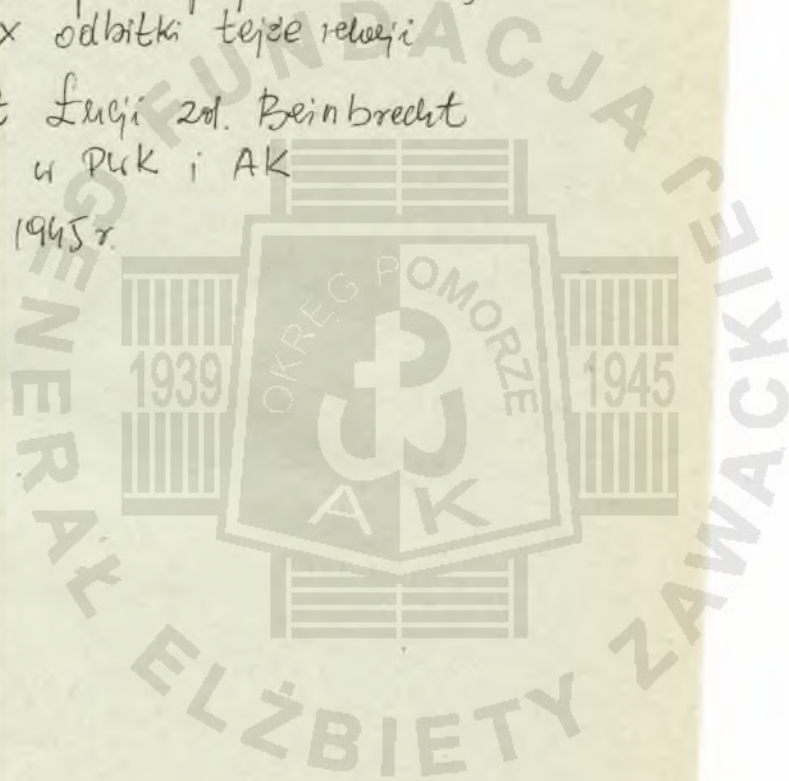
13/WSK

1976r.

I/1 RELACJA

- 1). Relacja maszynopis z 1976r. z 11T 2. s.
poświęconą przez prof. E. Latacką.
oraz 3 x odbitki tejże relacji

Dessaint Lucji zol. Beinbrecht
ze ślubu u PUK i AK
1939 - 1945 r.

R e l a c j a

3

Dessaint Lucja z domu Beinbrecht, w czasie okupacji Beinbrecht Lucja urodzona 24.IX.1911 r. w Tarnowskich Górach - rodzice Karol i Jadwiga z domu Wszalik, ojciec technik górniczy / rodzice nie żyją / zawód mój - nauczycielka obecnie emerytka.

Obecny adres : Olsztyn 10-253, ul. Tczewska 1/3.

Od 1.X.1932 - 1939 nauczycielka szkoły podstawowej Nr 2 w Rudzie Śl. Należałam tylko do Z.N.P., a do P.W.K. wstąpiłam na obozie przeszkoleniowym P.W.K. w sierpniu 1939 r. w Garczynie.

W dniu wybuchu wojny 1.IX.1939r. byłam w Rudzie Śl.

Tego samego jeszcze dnia zgłosiłam się do biura P.W.K. w Katowicach a stamtąd razem już przez Kielce, Sandomierz, Lublin do Lwowa.

We Lwowie w czasie bombardowania brałam udział przy napełnianiu i korkowaniu butelek jako broń przeciwtankowej. Po przeszkoleniu drużyny coprawda nielicznej przydzielono nas do pułku, ale do działalności nie doszło, gdyż wojska radzieckie wkroczyły do Lwowa i rozwiązano naszą drużynę.

W listopadzie 39r. wróciłam na Śląsk. Do maja 1940r. byłam na utrzymaniu rodziców. W czerwcu uczyłam w polskiej szkole w Będzinie a po zamknięciu szkół polskich pracowałam w charakterze maszynistki kopalni " Saturn " w Czeladzi. W tym czasie razem z Krystyną Krupop zostałam zaprzysiężona w Będzinie przez p. Teresę. - Pseudonim mój "Maria" Zadaniem moim było zbieranie i przekazywanie wiadomości oraz dostarczenie rzeczy do Oświęcimia, Rybnika, Żór itp.

Dnia 24.XI.1941r. zostałam aresztowana w biurze kopalni Saturn w Czeladzi i wywieziona do więzienia w Mysłowicach. W więzieniu odbyła się konfrontacja z osobą o pseudonimie "Wamp", która się przyznała, że byłam u niej 2 razy. O losie jej nic nie wiem, gdyż byłyśmy w osobnych celach a w czasie jej wywiezienia siedziałam w bunkrze. O kontakcie z nią mowy nie było. Dnia 4.VI.1942r. zostałam wywieziona do obozu w Oświęcimiu. Po miesięcznym pobycie w Berkenau dostałam się do

komanda ogrodniczego w Rojsku.

W styczniu 1945r. ewakuowano nasz obóz do Ravensbruck.

Po 3 miesiącach przetransportowano nas do obozu w Malhof w Meklemburskim. W Ravensbruck spotkałam też komendantkę p. Wasilewską.

1.V.1945r. obóz nasz został wyzwolony przez armię radziecką. Potem przewieziono mnie do szpitala w Schwerin a po wyzdrowieniu z koleżanką obozową korzystaliśmy z okazji i poleciałyśmy samolotem sanitarnym do Paryża. 4.VI.1945r. po czteromiesięcznym pobycie na wsi w St. Amoud de Vendome /na wsi/ Konsulat P.R.L. zatrudnił mnie w polskim szkolnictwie w Troyes. Pracowałam również jako kier. kolonii letnich dla dzieci Polaków z północnej Francji w Bodmoun nad jeziorem Bodeńskim. Pracowałam również w Zarządzie Gł. Młodzieży Polskiej "Grunwald" a na końcu jako instruktor Zarz. Gł. Zw. KAbiet im. M. Konopnickiej w Paryżu, gdzie po raz drugi z całą grupą /około 40 osób/ działaczy organizacyjnych byłam aresztowana przez policję francuską dnia 23.XI. 1949r. i tego samego jeszcze dnia wywiezieni autobusem do N.R.D. a stamtąd do Polski.

W styczniu 1950r. zaczęłam pracować w Zarządzie Okręgowym T.P.D. w Olsztynie w charakterze instruktora pedagogicznego. W tym czasie wyszłam za mąż za Francuza, który opuścił kraj i przyjechał do Polski. Po roku urodziłam córkę, więc nie było już mowy o pracy terenowej, tymbardziej, że miałam już wówczas 40 lat, to też zostałam kierowniczką żłóbka, gdzie pracowałam aż do odejścia na emeryturę w 1972 r. Mąż w tym czasie pracował jako księgowy w T.P.D. a następnie aż do emerytury w N.B.P. I.O.M. w Olsztynie.

*Posiadam zgodność odpisów z oryginałami, podpisany
mym przez autorkę 11.11.2006*

Doc. dr hab. Elżbieta Kozłowska
ul. Gagarina 13, 26
87-100 Turośl

R e l a c j a

Dessaint Lucja z domu Beinbrecht, w czasie okupacji Beinbrecht Lucja urodzona 24.IX.1911 r. w Tarnowskich Górach - rodzice Karol i Jadwiga z domu Wszalik, ojciec technik górniczy / rodzice nie żyją / zawód mój - nauczycielka obecnie emerytka.

Obecny adres : Olsztyn 10-253, ul. Tczewska 1/3.

Od 1.X.1932 - 1939 nauczycielka szkoły podstawowej Nr 2 w Rudzie Śl. Należałam tylko do Z.N.P. a do P.W.K. wstąpiłam na obozie przeszkoleniowym P.W.K. w sierpniu 1939 r. w Garczynie.

W dniu wybuchu wojny 1.IX.1939r. byłam w Rudzie Śl.

Tego samego jeszcze dnia zgłosiłam się do biura P.W.K. w Katowicach a stamtąd razem już przez Kielce, Sandomierz, Lublin do Lwowa.

We Lwowie w czasie bombardowania brałam udział przy napełnianiu i korkowaniu butelek jako broń przeciwtankowej. Po przeszkoleniu drużyny coprawda nielicznej przydzielono nas do pułku, ale do działalności nie doszło, gdyż wojska radzieckie wkroczyły do Lwowa i rozwiązano naszą drużynę.

W listopadzie 39r. wróciłam na Śląsk. Do maja 1940r. byłam na utrzymaniu rodziców. W czerwcu uczyłam w polskiej szkole w Będzinie a po zamknięciu szkół polskich pracowałam w charakterze maszynistki kopalni " Saturn " w Czeladzi. W tym czasie razem z Krystyną Krupop zostałam zaprzysiężona w Będzinie przez p. Teresę. - Pseudonim mój "Maria" -----
Zadaniem moim było zbieranie i przekazywanie wiadomości oraz dostarczenie rzeczy do Oświęcimia, Rybnika, Żór itp.

[delikto-22]
Dnia 24.XI.1941r. zostałam aresztowana w biurze kopalni Saturn w Czeladzi i wywieziona do więzienia w Mysłowicach. W więzieniu odbyła się konfrontacja z osobą o pseudonimie "Wamp", która się przyznała, że byłam u niej 2 razy. O losie jej nic nie wiem, gdyż byłyśmy w osobnych celach a w czasie jej wywiezienia siedziałam w bunkrze. O kontakcie z nią mowy nie było. Dnia 4.VI.1942r. zostałam wywieziona do obozu w Oświęcimiu. Po miesięcznym pobycie w Berkenau dostałam się do

komanda ogrodniczego w Rojsku.

W styczniu 1945r. ewakuowano nasz obóz do Ravensbruck.

Po 3 miesiącach przetransportowano nas do obozu w Malhof w Meklemburskim. W Ravensbruck spotkałam też komendantkę p. Wasilewską.

1.V.1945r. obóz nasz został wyzwolony przez armię radziecką. Potem przewieziono mnie do szpitala w Schwerin a po wyzdrowieniu z koleżanką obozową korzystaliśmy z okazji i poleciałyśmy samolotem sanitarnym do Paryża. 4.VI.1945r. po czteromiesięcznym pobycie na wsi w St. Amoud de Vendome /na wsi/ Konsulat P.R.L. zatrudnił mnie w polskim szkolnictwie w Troyes. Pracowałam również jako kier. kolonii letnich dla dzieci Polaków z północnej Francji w Bodmoun nad jeziorem Bodeńskim. Pracowałam również w Zarządzie Gł. Młodzieży Polskiej "Grunwald" a na końcu jako instruktor Zarz. Gł. Zw. Kabinet im. M. Konopnickiej w Paryżu, gdzie po raz drugi z całą grupą /około 40 osób/ działaczy organizacyjnych byłam aresztowana przez policję francuską dnia 23.XI. 1949r. i tego samego jeszcze dnia wywiezieni autobusem do N.R.D. a stamtąd do Polski.

W styczniu 1950r. zaczęłam pracować w Zarządzie Okręgowym T.P.D. w Olsztynie w charakterze instruktora pedagogicznego. W tym czasie wyszłam za mąż za Francuza, który opuścił kraj i przyjechał do Polski. Po roku urodziłam córkę, więc nie było już mowy o pracy terenowej, tymbardziej że miałam już wówczas 40 lat, to też zostałam kierowniczką żłóbka, gdzie pracowałam aż do odejścia na emeryturę w 1972 r. Mąż w tym czasie pracował jako księgowy w T.P.D. a następnie aż do emerytury w N.B.P. I.O.M. w Olsztynie.

*Posiadam zgodności odpisem z oryginałem, przebiegiem
życiowym przez autorów 11 I 1976*

Doc. dr hab. Elżbieta Zewicka
ul. Gagarina 135 m. 26
87-100 TORUŃ

Relacja o żyjącej uczestniczące walk o niepodległość

DESSAINT Lucja z d. Beinbrecht /w czasie okupacji Beinbrecht
Lucja ur. 24.09.1911 w Tarnowskich Górach - rodzice Karol i Ja-
dwięga z d. Wszalik, ojciec technik górniczy /rodzice nie żyją/.
Zwód - nauczycielka, obecnie emerytka. Adres : Olsztyn, 10-253,
ul. Tebewska 1/3.

Od 1.10.1932 nauczycielka szkoły podstawowej nr 2 w Rudzie Śl.
Malałaam tylko do ZNF a do PWK wstąpiłam na obozie przeszkole-
niowym w sierpniu 1939 r., w Genczynie.

W dniu wybuchu wojny 1.09.1939r. byłam w Rudzie Śl.

Tego samego jeszcze dnia zgłosiłam się do biura PWK w Katowicach,
a stamtąd razem już przez Kielce, Sandomierz, Lublin do Lwowa.
We Lwowie w czasie bombardowania brałam czynny udział przy napeł-
nianiu i korkowaniu butelek jako broni przeciwtankowej. Po prze-
szkoleniu drużyny coplewda nielicznej przydzielono nas do pułku,
ale do działalności nie doszło, gdyż wojska radzieckie wkroczyły
do Lwowa i rozwiązano naszą drużynę.

W listopadzie 39 r. wróciłam na Śląsk. Do maja 1940 r. byłam na
utrzymaniu rodziców. w Tarn. Górach, gdzie weszłam do konspira-
cji razem z Krystyną Krupop. w miejscu uczyłam w polskiej szkole
w Będzinie, a po zamknięciu szkół polskich pracowałam w charakte-
rze maszynistki kop. "Saturn" w Czeladzi. W tym czasie razem z Krys-
tyną Krupop zostałam zaprzysiężona w Będzinie przez p. Teresę.
Pseudonim mój "Maria". Zadaniem moim było zbieranie i przekazywa-
nie wiadomości oraz dostarczanie rzeczy do Oświęcimia, Rybnika,
Zor, itp. woziłam zawiniątka, ale nie wiem, co w nich było, bo
zadaniem moim było dostarczyć, zbadac sytuację, nastroje, i po
powrocie złożyć relację.

Dnia 24.XI.1941 r. zostałam aresztowana w biurze kopalni Saturn
w Czeladzi i wywieziona do więzienia w Mysłowicach. W więzieniu
odbyła się konfrontacja z osobą o pseudonimie "Wamp". Do "Wampa"
do Oświęcimia jechałam kilka razy. Skontaktowałam się z nią w ja-
kimś sklepie z żelastwem. Nie znałam jej nazwiska, ani adresu.
Skonfrontowano mnie z "Wampem" w więzieniu, która /chcąc skrócić
moje bóle/ powiedziała "przecież Pani była 2 razy z mnie. Nie mogli
się z "Wampem" w więzieniu skontaktować. O losie jej nie wiem,
gdyż byłyśmy w osobnych celach, a w czasie jej wywiezienia siedzia-
łam w bunkrze. O kontakcie z nią nowy nie było. Dnia 4.06.1942r.
zostałam wywieziona do obozu w Oświęcimiu. Po miesięcznym pobyci

W Birkenau dostałam się do komanda ogrodniczego w Rajsku.

W styczniu 1945 r. ewakuowano nasz obóz do Ravensbruck. Po 3-ach miesiącach przetransportowano nas do obozu w Malhof w Meklembur-skim. W Ravensbruck spotkałam też komendantkę p. Wasilewską. U 1 maja 1945 r. obóz nasz został wyzwolony przez armię radziecką. Potem przewieziono nas do szpitala w Schwerin, a po wyzdrowieniu z koleżanką obozową korzystaliśmy z okazji i poleciałyśmy samolotem sanitarnym do Paryża. 4.06.1945 r. po czteromiesięcznym pobycie na wsi w St. Amoud de Vendome Konsulat PRL zatrudnił mnie w polskim szkolnictwie w Freyes. Pracowałam również jako kier. kolonii letnich dla dzieci Polaków w północnej Francji w Bodmoun nad jeziorem Bodeńskim. Pracowałam również w zarządzie gł. Młodzieży Polskiej "Grunwald", a na koncu jako instruktor Zarz. Gł. Kobiet im. M. Kopnickiej w Paryżu, gdzie po raz drugi z całą grupą /około 40 osób/ działaczy organizacyjnych byłam aresztowana przez policję francuską dnia 23.11.1949 r. i tego samego jeszcze dnia wywieziona autobusem do N.R.D., a stamtąd do Polski.

W styczniu 1950 r. zaczęłam pracować w Zarządzie Okręgowym TPD w Olsztynie w charakterze instruktora pedagogicznego. W tym czasie wyszłam za mąż za Francuza, który opuścił kraj i przyjechał do Polski. Po roku urodziłam córkę, a więc nie było już mowy o pracy terenowej, tym bardziej, że miałam już wówczas 40 lat, to też zostałam kierowniczką żłóbka, gdzie pracowałam aż do odejścia na emeryturę w 1972 r. Mąż w tym czasie pracował jako księgowy w TPD, a następnie aż do emerytury w NBP - I.Ox w Olsztynie.

Uzupełnienia danych z listów autorki do B. Zawackiej :

- Groziło jej wywiezienie na roboty, bo odmówiła pracy w niemieckim szkolnictwie.
- W czasie przesłuchań w więzieniu pytali o Teresę, że to ona wysyłała mnie do Oświęcimia. Potem oznajmili, że już dawno Teresa nie żyje.
- Po upływie roku wezwano mnie jeszcze raz pytając o kontakt z jakimś admirałem floty wojennej.

Za zgodność :

R e l a c j a

Dessaint Lucja z domu Beinbrecht, w czasie okupacji Beinbrecht Lucja urodzona 24.IX.1911 r. w Tarnowskich Górach - rodzice Karol i Jadwiga z domu Wszalik, ojciec technik górniczy / rodzice nie żyją / zawód mój - nauczycielka obecnie emerytka.

Obecny adres : Olsztyn 10-253, ul. Tczewska 1/3.

Od 1.X.1932 - 1939 nauczycielka szkoły podstawowej Nr 2 w Rudzie Śl. Należałam tylko do Z.N.P. a do P.W.K. wstąpiłam na obozie przeszkoleniowym P.W.K. w sierpniu 1939 r. w Garczynie.

W dniu wybuchu wojny 1.IX.1939r. byłam w Rudzie Śl.

Tego samego jeszcze dnia zgłosiłam się do biura P.W.K. w Katowicach a stamtąd razem już przez Kielce, Sandomierz, Lublin do Lwowa.

We Lwowie w czasie bombardowania brałam udział przy napełnianiu i korkowaniu butelek jako broń przeciwtankowa. Po przeszkoleniu drużyny co prawda nielicznej przydzielono nas do pułku, ale do działalności nie doszło, gdyż wojska radzieckie wkroczyły do Lwowa i rozwiązano naszą drużynę.

W listopadzie 39r. wróciłam na Śląsk. Do maja 1940r. byłam na utrzymaniu rodziców. W czerwcu uczyłam w polskiej szkole w Będzinie a po zamknięciu szkół polskich pracowałam w charakterze maszynistki kopalni " Saturn " w Czeladzi. W tym czasie razem z Krystyną Krupop zostałam zaprzysiężona w Będzinie przez p. Teresę. - Pseudonim mój "Maria" Zadaniem moim było zbieranie i przekazywanie wiadomości oraz dostarczenie rzeczy do Oświęcimia, Rybnika, Żór itp.

Dnia 24.XI.1941r. zostałam aresztowana w biurze kopalni Saturn w Czeladzi i wywieziona do więzienia w Mysłowicach. W więzieniu odbyła się konfrontacja z osobą o pseudonimie "Wamp", która się przyznała, że byłam u niej 2 razy. O losie jej nic nie wiem, gdyż byłyśmy w osobnych celach a w czasie jej wywiezienia siedziałam w bunkrze. O kontakcie z nią mowy nie było. Dnia 4.VI.1942r. zostałam wywieziona do obozu w Oświęcimiu. Po miesięcznym pobycie w Berkenau dostałam się do

(2)

komanda ogrodniczego w Rojsku.

W styczniu 1945r. ewakuowano nasz obóz do Ravensbruck.

Po 3 miesiącach przetransportowano nas do obozu w Malhof w Meklemburskim. W ravenbruck spotkałam też komendantkę p. Wasilewską.

1.V.1945r. obóz nasz został wyzwolony przez armię radziecką. Potem przewieziono mnie do szpitala w Schwerin a po wyzdrowieniu z koleżanką obozową korzystaliśmy z okazji i poleciałyśmy samolotem sanitarnym do Paryża. 4.VI.1945r. po czteromiesięcznym pobycie na wsi w St. Amoud de Vendome /na wsi/ Konsulat P.R.L. zatrudnił mnie w polskim szkolnictwie w Troyes. Pracowałam również jako kier. kolonii letnich dla dzieci Polaków z północnej Francji w Bodmoun nad jeziorem Bodeńskim. Pracowałam również w Zarządzie Gł. Młodzieży Polskiej "Grunwald" a na końcu jako instruktor Zarz. Gł. Zw. Kobiet im. M. Konopnickiej w Paryżu, gdzie po raz drugi z całą grupą /około 40 osób/ działaczy organizacyjnych byłam aresztowana przez policję francuską dnia 23.XI. 1949r. i tego samego jeszcze dnia wywiezieni autobusem do N.R.D. a stamtąd do Polski.

W styczniu 1950r. zaczęłam pracować w Zarządzie Okręgowym T.P.D. w Olsztynie w charakterze instruktora pedagogicznego. W tym czasie wyszłam za mąż za Francuza, który opuścił kraj i przyjechał do Polski. Po roku urodziłam córkę, więc nie było już mowy o pracy terenowej, tym bardziej że miałam już wówczas 40 lat, to też zostałam kierowniczką żłóbka, gdzie pracowałam aż do odejścia na emeryturę w 1972 r. Mąż w tym czasie pracował jako księgowy w T.P.D. a następnie aż do emerytury w N.B.P. I.O.M. w Olsztynie.

T. 13/45K

1982 r.

I/2 MATERIAŁY UZUPEŁNIAJĄCE
relacje

1/ Relacja Lucji Beimbredt-Dessaint
instytutowi śląskiej PUK
dot. otrzymania krzyża za walki
w wojnie 1939 r.

Relacja posmiertna przez prof. E. L. G. ñ 1982.
manuskrypt - kopia 1 s.

2/ list rękopis Beimbredt-Dessaint Lucji
4 s. ze 11 I 1976 r.
uzupełniającej relacji - z 4 s. 1976

3/ list Beimbredt Lucji. uzupełniającej
relacji. 7 s. rękopis z 6 III 1976.

1) Kochano Pani Eku.

T. 13/48K

Beimbrecht

119 St. 1

Proszę mi wybaczyć, że dopiero dzisiaj odpisuję. Tak ser-
wosmiesiąt było, że 22.1. przyjechała ciocia z dziećmi (2, 4 lata)
z Algierii w okresie 3 tygodni, żeby dzieciom pokazać czymś moim
i ona też pokazuje za mią, bo lekko było coś roduka (1973)
w nos a ja spędziłam po raz drugi w 1975 w lipcu, sierpniu
w mió.

Byłam wyc bardzo i to bardzo szybko aż do chwili ich wyjazdu,
potem musiałam miankami doprowadzić do normalnego
stanu a i sama dojeżdżać do witamin, bo w tym mió to
mi to samo co dzieje się czy dwadzieścia lat temu. Minio-
jednak 65 lat czyg się dobrze, zdrowo, aby tak do setki
A teraz do Treści wstępuję.

Z ostatniej korespondencji Pani z 17.1. dowiedziałam się
trochę szczegółów porównując życiorys Pani i p. Delakty,
za które bardzo dziękuję. Z informacją do Tomuś ska-
rytam przy jakiej nadarającej się okazji, no i bardzo
dziękuję oraz zaproszając do siebie, gdy Pani tylko będzie
w Olstynie.

Z kolei będą się starała odpowiedzieć na pytania, które
Pani interesuje. Zamierzam, że od wywołania mi
unikam okazji z kimkolwiek rozmawiać na ten temat
prócz Krysti Krupar, która zdołała się w 1965 r. była pilotem
w Olstynie, ja natomiast miałam remont piówa w mió-
kaniu a mgła w szpitalu po zawale serca, więc mi mió-
tam grozy na podobne tematy, ale ciężyłam się, że odnie-
lastam kontakt z nią: ^{od} tej pory z nią piszę od czasu
do czasu do siebie. Gdyby Pani była potrzebne jakieś

2) Wzrostkowe wiadomości, prócz tych, które w tym liście dostarczę
proszę mi napisać o. ja z kolei zwrócę się do niej - może mi
przyjdą niektóre szczegóły, które mi zdążyły utrwalić
się w mojej pamięci.

Otóż prócz Krysty Krupy, p. Delekty, Ponia i "Tampa" (który
nazwiska też nie znam) nie pamiętam nikogo, jak również
osób którym coś dowiedziać nie znam i nie pamiętam
Nie pamiętam również Spalkórnicy ani nie znam telefonu -
między ^{507 10 10} a Saturna. Nazwisko Spalkórnicy naprawdę mi jest
mi obce. Pamiętam je z przed wojny w Turnowskich
Górach, ale nie wiem czy o tę Spalkórnicy chodzi, ale poza
tym nie mam owo mi mów. a z telefonistką Saturna
nie miałam nic wspólnego, nawet nie wiedziałam kto jest
telefonistką. Chociaż owo mi nie wstała, bo z zaradnic tele-
fonistki moja wprost była pracownica. z tym samym
biuro gdzie mnie aresztowano na Saturnie pracowa-
ła p. Olzeńska, Salomea (trochę starsza ode mnie)
z którą do dzisiaj koresponduję, p. Urusiński (Polsk)
a referent był Januszewski, ale jego trudniej
było rozpoznać z kim trzymał - czy z nami czy
z Niemcami - podobno był wędrowny, więc przed
nim byłam a może byliśmy dźwonić. To są
nazwiska i ludzie wśród których się obracałam
przed aresztowaniem.

Datę zaprzysiężenia nie pamiętam, jak również kiedy
i za czym pośrednictwem dostało do skautektowania
się i wzięcia do pracy konspiracyjnej. Myślę, że
wzrostko to zaaranżowała Krysta, bo z nią sekretarzem
juz pracowałam w konspiracji w Turnowskich Górach

3) w pierwszych dniach po powrocie z dworca w 1939 roku
 1940 roku. Potem przenieśliśmy się do Biedrów, bo nam
 Niemcy deptali po piętach a Arbeitsamt chciał nas wysłać do
 Niemiec na roboty przymusowe do fabryk kowalstwa, bo
 nie chcieliśmy uciec w niemieckim szolnictwie.

Przyjęliśmy starych przyjaciół przed, Alchta - Karola oddaliśmy
 w tym samym domu z jakimś mieszkaninem z Biedr
nie, którego adresu nie znamy (bo to było wicewice
 kiedy nas tam zaprowadzono) i nigdy bym nie odnalazło.
 Pamiętam tylko, że przechodząc do pokoju gdzie starym
 przyjacielom były drzwi otwarte do drugiego pokoju, w któ-
 rym siedziało kilka osób. To wszystko co mi utkało
 w pamięci z tych odległych czasów. Następnymi kontaktami
 były tylko z p. Teresą, która mi dała zlecenie do wy-
 konania. Były do prezentacji wyjazdu do Oświęcimia
Rybnika 205. W tym samym zamieszkałem ale nie wiem
 co w nich było, bo zadaniem moim było dostarczyć
 zbadani syntezę, natomiast nie po powrocie z pracy
 zlecenie. Wzajemnie o lotnisku nigdy nie zbrataliśmy.
 Co się tyca "Kampy". Ważne Do Kampy ^{do} całki Oświę-
cimia zawieram kilka razy. Skontaktowałem się
 z nią z jakimś sklepem z zleceniem. Nie znam jej
 nazwiska ani adresu i nie wiem czy znana mojemu.
 Z każdym razem nasze spotkania były krótkie i ~~bez~~ ^{bez} ~~nie~~
 dowo, bez wystrachu się.

Ludzy mnie awanturawo w biurze w Biedrowie. SS
 przewoźców w tym czasie szafelady, moje torebki, z naszymi
 czasami gdy mnie zawieźli do chłostawic i mi przewoźcy
 wszystko o moim pokoju, ale nie wie znalezli

4) bo i nie wie wiadomo.

Wchodząc do budynku wystraszony skontaktował mnie
i uchylił mi drzwi "Kampeni", która już była przede mną
arenowana. Pytali mnie czy ja wiem. Za każdym
zaprzeczeniem bili mnie po twarzy a gdy widzieli, że
mnie tak straszyć wcale odeszła się "tak, przecież
poem było z rary u mnie". Zrozumiałem że musieli
u niej coś znaleźć z przywiezionych rzeczy, ale jak im
odmówili trudniej mi się zorientować, przecież ona
nie znała mojego nazwiska chyba że kiedys z Franką
rozmowy z nią musiałam poprzednie skąd przyjechała.
bo się znowu spieszyłam do pracy powrotnej.

Z każdym razem tak się zorientowałam o całej sytuacji
niej, ale z nią nigdy się nie spotkałam skontaktować
bo było z nią więcej celi niż ja. Była razem z Krysią
ale Krysią z kolei chyba jej nie znała, tak nie wiem
co się dalej z Kamperem stało. Najprawdopodobniej
do Osygocina, bo z chęcią wykazując omal zbuszowały
pony do Osygocina. Jedynych znowu rozvelili, i umyła
jak mnie po 1/2 roku pobytu w więzieniu i w kierunku
znowu wywieźli do Osygocina ale na blok 2 bloku

znowu raz po upływie roku byłam wesoła nie
prześludowana. Pytali się o kontakt z jakimś edem roka
floty wyeminy. Przedstawili mi go, ale jak się przekonała
że ona z tak wielkimi rybnymi nie miałyem nie wspólny
ani ja nie byłam tą osobą z którą on się skontaktował odeszła
mnie spowodować na blok.

o p. Teresę pytali się w czasie przesłuchań. Najpierw wymi-
nili mi przedmiot, którego już nie pamiętam, ale idąc się

5) nie miał czas wykonać większego porządku
historyczny. Kiedy nie występował na
najbliższym typie problemami określił S.S.
swoją bliźni - Tereza. To ona została
przesłana do Birminghama. Dzięki ona
zawierają. Kiedy odpowiedź - nie miała
opóźnienia się stawiać w jej -
nie było tak same - spóźniła się ps.
Typa są do Terezy. A jej się kłopotliwie -
leżenie jej nie posiada. W pierwszym
dwumiesięcznym miesiącu zC to posiada,
zC interesuje się, ale potem nie posiada,
premierzyby ps mieć toby same
napisać i nie skomunikować.
Tenor cieszy się, zC się, zC jej. we
złota, zC Facci. ps. zC zC
z Tytułu zmysłach Karapatos ja
tożsami brniatam zC zC, zC
prezydentem to ps. ps. ps. ps.
Tytuł. same uproszczenia

z drugiej strony patam delowu
lowe, ze swam paktu ze zatkus
szu a paktam Birjama, widia -
tam wyptko na wstane oony
otcubtam na wstany skora.
bo s'indua kapika, badeu
filen, s'indue oprwadana
nie, prekawstaly mwie o tym
so sz akto za mwieu zygat
wie i dntam obor' fowcu -
Inecyjnych.

ze wie kamytam daty zlowca
pruzup - to chyba twaraw
bo wyserupc sz do ty prany
partam a ta twaraw
i z tym prekawam, ze to dla
Kadyi, dla Polki
Dobre ze wytwaraw, ze pratra -
tam, ze sz nie zapawtam,
ze zys, ze pitem zdrowa, ze

po wy'icim z obru zycie zaryto sz
od uora, cofrawda wyprawy w
Trawji tam sworu arentawam
a od 19495 w Polce. Zycie
cofrawda skrawam dla partu
z zadawajace.

Na tym mwie zakuro w nadaw,
ze sz chyba kedyi spotkaw
a o mystkim szery, opowazy.
Dawrawam; cawp Tamu twaraw
z karyi kas, bydramawlowest
Lwia Kobot zow Tamu dwio dwio
zdrowa, aby Tamu mwie uadab
pracowac "paktu partu" zadowy
urawam i mwieu z prany zaw
dowp, aby sz paktu wystrytore
i naj'mwore mawam Tamu
Kawp D.
Dawp, dawe C. III 76 r

Wroga Pani Elni.

Zyczenia noworoczne od Pani sprawily mi nie tylko wielka, ale bardzo wielka radosc i niespodzianke.

Wieciez sig, ze po tylu latach znovu smak zycia od osob ktorych kocha sprawa wielka, bo ojczyzna.

Od Krysi Kroupow dowiedzialam sig i to wiadomo o adresach Pani i p. Teresy. O Pani wogole nie mialem wiadomosci a o p. Teresie gestapowskiej w czasie przesluchania mnie w więzieniu i chustkowcach oszrederyli, ze „już dawno poszła z dy mem” (czyli przez komini). Nie bardzo o to nie pytam, gdyż różnie mieli chwytły, ale u nich precie wszystko było możliwe.

Prosi Pani o salacjonowanie i oparcie o schemat na temat dzialalnosci w walce z niepodleglosc.

Szczerze mówię, nie lubię o tym pisac a tym bardziej przypomniec sobie ciezkie, smutne czasy powstania. Robię to tylko dla Pani, gdyż zawsze mi tam i nadal mam duzo uznania i sympatii dla Pani.

A zatem mój zyciorys.

Relacja

119 81

Ad: I. Dessaint Lucja z domu Beinbrecht, w czasie okupacji Beinbrecht Lucja urodzona 24. IX. 1911 r. w Tarnowskich Górach - rodnice Karol i Jadwiga z domu Kralik, ojciec technik górniczy (rodnice nie żyją) zawod mój - nauczycielka obecnie emerytka. Obecny adres: Alstyn 10-253 ul. Teresowska 1/3

Ad: II. Od 1. X. 1932 - 1939 nauczycielka szkoły podstawowej Nr. 2 w Rudzie Śl. Także tam tylko 19 do-

Z. N. P. a do P. W. K. wstąpiłam na obozie przesko-
deniowym P. W. K. w sierpniu 1939 r. w Garwynie.

Ad. III. W dniu wybuchu wojny 1. IX 39 r. byłam w Rudzie Śl.
Tego samego poranka dnia zgłosiłam się do biuro P. W. K.
w Katowicach a stałam razem już przez Kielce, Sandomierz
Lublin do Łwowa. W Łwowie w czasie bombardowania, brałam
udział przy napelnianiu i korkowaniu butelek z falko broni
precyzyjnej. Na ochotnika zgłosiłam się do drużyny
precyzyjnej. Po przeszkoleniu drużyny, co prawda, nie
licząc przydzielono nas do pułku, ale do dziesiątki nie
dostało, gdyż rajka radzieckie wkroczyły do Łwowa i rozwi-
no nas do drużyny.

W listopadzie 39 r. wróciłam do Śląsk. Do maja 1940 r. byłam
na utrzymaniu rodziców, z obozami uczęszczałam w polskiej szkole
w Bedzinie a po zamknięciu szkół polskich pracowałam w dia-
kcie marynietki kopalni "Saturn" w Becladzi. W tym
czasie razem z Krystyną Krucop zostałam zaprzyjęta
w Bedzinie przez p. Teresę. Pseudonim mój "Maria". Zada-
mem moim było skłamanie i przekazywanie wiadomości oraz
dostarczenie rzeczy do Osievcim, Rybnika, Żos i t. p.

W dniu 24. XI 1941 zostałam aresztowana w biurze kopalni Saturn
w Becladzi i wywieziona do więzienia w Myszkowicach. W więzie-
niu odbyła się konfrontacja z osobą o pseudonimie
"Tomasz", która się przyznała, że byłam u niej 2 razy. O losie
jej nie wiem nic, gdyż byłą w osobnych celach a w czasie
jej wywiezienia z więzienia siedziałam w bunkrze. O kontakcie
z nią mogłoby być. W dniu 4. VI 1942 zostałam wywieziona
do obozu w Osievcim. Po miesięcznym pobycie w Bir-
kenau dostałam się do komanda ogrodniczego 20 Rejsku.

③ 21 stycznia 1945: ewakuowano nas do Rawensbrück. ③
Po 3 miesiącach przetransportowano nas do obozu w Malinof
w mekleburskim. W Rawensbrück spotkałem też komendantkę
p. Tasilewską.

1. V. 1945 obóz nasz został wyzwolony przez armię radziecką.
Potem przenieśliśmy mnie do szpitala w Schwerin a po
wyzdrowieniu z koleryczką chorobą korzystaliśmy z okazji
poleconej samolotem sanitarnym do Paryża. 4. VI. 1945
Po określonym pobyciu na wsi w St. Maurice de
Vendôme (na wsi) Konsulat P.R.G. zatrudnił mnie w pol-
skim szkoleńcu w Troyes. Pracowałem również jako kier.
kolonii letnich dla dzieci Polaków z północnej Francji w Bod-
encem nad jeziorem Bodeńskim. Pracowałem również
w Langsdrie Gł. Młodzież Polskiej „Grunwald” oraz na koniec
jako instruktor Zan. Gł. Zw. Kobiet im. M. Konopnickiej
w Paryżu gdzie po raz drugi z całą grupą (około 40 osób)
działaczy organizujących byłem aresztowany przez
policję francuską dnia 23. XI. 1949 i tego samego jeszcze
dnia wywieziony autobusem do N.R.D a stamtąd
do Polski.

21 stycznia 1950 roku zacząłem pracować w Langsd-
drie Okręgowym T.P.D w Alstynie w charakterze instruktora
pedagogicznego. W tym czasie wystąpiłem za mnie ze
Francuzi, którzy opuścili kraj i przyjechali do Polski.
Po roku urodziła mi córka, więc nie było już mowy
o pracy terenowej, Tymbardziej że właśnie już wówczas
40 lat, to też zostałem kierownikiem w Tobke, gdzie
pracowałem aż do odejścia na emeryturę w 1979.
Miej w tym czasie pracował jako krajowy w T.P.D

5

Wojna

a następnie aż do emerytury w N.B.P.I. O.M.
 w Orlynie. Córka w międzywojeniu wyrosła nam
 na jednowolteńską dziewczynę. Później w Polsce Alpejska.
 Wyjechała do mego i młodego w Algierie, przez 3 lata ukończyła
 uniwersytet w Algierie a teraz uczy tam w liceum j. ro-
 syjskiego. Byłam już 2 razy w Algierii i tak miśkiem
 sprędnie pomysł inny Kontynent niż nasz.

Jak więc z życiowym wynikiem, mimo różnic
 i zaradków i wziętych do ręki się spokojnie sta-
 rając, bez rozgłosu i medali ale ze skutkiem eme-
 ryturę po 1790t po 40-tych latach pracy w tym okro-
 4 lat obrotu i goznie z wzięciem.

Do LBWiD. nie wstąpiłam i mam nadzieję, że na-
 wet obecnie mimo sensu ubiegaj się o ten obywatelski
 dodatek dla kombatantów, bo gdybyśmy mogli być w obrotu
 „krolkiem doświadczonym” lub miasto uskutoczonej jakiejś
 części ciała, wówczas moglibyśmy się ewentualnie o coś
 upomnieć, ale ja narazie czuję się jeszcze przy zdro-
 wiu i nie siłach i oby tak dalej.

Co Pani o tym sądzi p. Elen??

Tak więc w skrócie opowiedziałam Pani o sobie.
 Chętnie byłbym się, gdybyśmy się mogła coś więcej o Pani
 i p. Teresie dowiedzieć. Liczę, że Pani kiedyś jeszcze
 parę słów napisze, albo będzie w Orlynie do
 nas w drodze.

Pozdrawiam serdecznie

Dessaint Lucja

Orlino, dnia 11. I. 1976r.

1.5.
-3- 1982 r. Ruda Śl. pow. S-ubstancja
Relacja Łucji Beinbrechtówny-Dessaint, byłej instruktorki śląskiej
Przysposobienia Wojskowego Kobiet, napisana w sprawie otrzymania
Krzyża za udział w wojnie obronnej 1939 roku.

✓/Uwaga: Elżbieta Zawacka, była komendantka Rejonu Śląskiego PWK zwróciła się w maju b.r. do byłej podkomendnej Ł.B.-D. o napisanie relacji w tej sprawie. Odpowiedziała długim listem, który m.in. zawiera szczegóły mogące zastąpić relację. Poniżej podaję odpowiedni fragment listu i proszę o przyznanie jej Krzyża/

"...Co się tyczy krzyża, mam wrażenie, że to nie ma najmniejszego sensu. Nie trwa długo i zapewniony mam drewniany krzyż. Nigdy w życiu nie upominałam się o zapłatę - tym bardziej teraz - po tylu latach. Relacji nie napiszę. Znasz ją dobrze, bo od 1. dnia wybuchu wojny byliśmy stale razem. Z Rudy Śląskiej, gdzie byłam nauczycielką, dostałam się do Katowic, tam gdzie urzędowałam. Paliliśmy dokumenty i chyba to było wieczorem / w sobotę 2. września -EZ/ ciężarówką zabrano nas i drogą przez Olkusz, postój Sandomierz, Lublin szukałyśmy punktu, aby stawiać opór - ale całą drogę byliśmy pod bombardowaniem, więc kazano nam się udać do Lwowa. We Lwowie również pod ciągłym bombardowaniem wysłano nas do arsenału broni, po broń, potem napełniałyśmy butelki benzyną i całe noce korkowałyśmy je aż nam palce od bąbli puchły. Wreszcie zorganizowałam ochotniczą drużynę przeciwtankową i zaczęłaś ode mnie. Zdawałam sobie sprawę, że to niechybna śmierć, ale powiedziałam tak. Trochę ćwiczeń, musztry i odesłano naszą chyba dziesiątkę do pułku po zastrzyki przeciw cholerze i tyfusowi - co cholernie bolało i czekałyśmy aż nas wyślą. Tymczasem wojska radzieckie weszły do Lwowa i na razie wojna się skończyła dla nas. Razem z Tobą Elu zamieszkałyśmy w willi we Lwowie i w odpowiedniej chwili udałyśmy się na Przemyśl. Czekałyśmy w szkole aż nas wreszcie przepuścili przez most i wagonem towarowym do Krakowa. W Krakowie rozeszły się nasze drogi. Ja na Śląsk a Ty chyba na Toruń. ✓ W Tarnowskich Górach razem z Krysią /Krupopówną-Wackawową - EZ/ znowu podjęłyśmy pracę organizacyjną /w lokalnej organizacji konspiracyjnej - EZ/ potem już w Będzinie złożyłyśmy przysięgę /do ZWZ - EZ/ i szła robota normalna aż do aresztowania mnie w 1942 roku - więzienie w Mysłowicach, bunkier obóz koncentracyjny Birkenau Rajsko, potem Ravensbrück, Malchow i wyzwolenie w 1945 roku w maju.... W Wydziale Zdrowia Opieki Społecznej pracowałam przez 20 lat - chyba nienagannie. W ich pojęciu widocznie były bardziej zasłużone osoby, więc na duabła mam się jeszcze po tylu latach upomnieć o coś? - To nie w moim stylu.... Zawsze ta sama Łucja"

Autentyczność powyższego fragmentu listu i własnoręczność podpisu poświadczam

Elżbieta Zawacka Elżbieta Zawacka 6. Czerwca 1982 r.

Toruni ul. Gaspari, nr 136 m 26

T. 13/6SK.

KORRESPONDENCJA lata 1979r.

Olsztyn, dnia 27. I. 78 r.

Kochana Elni,

Bardzo dziękuję za życzenia świąteczne i noworoczne. Przepraszam jednocześnie, że dopiero dzisiaj odpisyuję w sprawie p. Jerewskiego. Nie miałam zbyt dużo czasu, bo chodziłam i załatwiałam u siebie papiery do wyjazdu do córki Klara, jak Ci wiadomo mieszka w Moskwie. Potem to musiałam wręczyć „kieszonkę z wiadomości” no jak już musiałam odwiedzić na lotnisko mogłam z całym spokojem zająć się w/s sprawy.

Zaczęłam poszukiwania od Wojew. Rady Nor., potem poprzez znajomych w tym samym budynku doszłam do tego, że był taki, pracował w Domu Kultury, ale już nie żyje. Nie zgodziło mi się tylko imię, bo znany był jako Wiktor a Ty mi podałeś P. Jerewski. Zaszłam wobec tego do Z. B. W. D. żeby się upewnić, czy to ten sam. Przekonani nie mogli znaleźć w aktach a w 1942 roku a raczej od 1940 roku już był w Chant-hausen. Pewnie dane się zgadzały, ale nie wszystkie.

Ponieważ znajomi podali mi adres syna, który mieszka w Olsztynie udało mi się z Końcu do niego i okazało się że ojciec jego był wagonyerem w ukrocie, był podobno trzykrotnie aresztowany przebywał w Chant-hausen. Usiłuję z transportu

a przechowywała go jakoś pani (czyli ukrywał się u niej) ale nie zna nazwiska tej pani. Nie wiem jednak, że pani ta chciała wyjść za męża za ojca.

Piotrówna żona p. Jerewskiego umarła a p. Jerewski odwiedził się drugi raz, ale nie z nią tylko z jakąś pielęgniarką, która po śmierci p. Jerewskiego w 1973 r. wyjechała do Warszawy.

Nedługo opowiedział synowi, pani która penetrowała p. Jerewskiego w swoim mieszkaniu w czasie okupacji przyjechała na pogrzeb p. Jerewskiego.

Nalery wniknęła, że była bardzo przywiązana do niego. A może to jest ta poszukiwana p. Wiloka? Syn obiecał mi, że się skontaktuje z osobami, które mogą wiedzieć gdzie się ona pani obecnie obraca i w przyszłym tygodniu mi to powie.

A zatem - p. Jerewski nie żyje i od niego się niczego już nie dowiedzimy, ale może poprzez syna.

Jeśli masz ochotę sama dalej zperać z tej sprawie podam Ci mój adres żony pielęgniarki Jerewskie daną.
Warszawa - Wola

ul. Oborowa 61/97

Adres syna

Wojciech Jerewski
Olstyn
ul. Jagiellońska 12/69
tel. 686-62

adres żony pielęgniarki
To byłoby naprawdę
cudownie

Jeśli jeszcze masz w tym
związek do zaktualizacji
zawone może na niego
liczyć - to zaden kłopot

Przepraszam serdecznie
zawone to samo
i niepoprawne

Lucja 26

Olstyn 24. V. 82

Droga Elu: ^{Przepraszam bardzo} ^{za samo drugie} ^{czasy} ^{moje} ^{brak}

List Twój z 12. maja był dla
mnie wielką niespodzianką
za który serdecznie dziękuję. To
prawda, że nie kontaktowaliśmy
się przez dłuższy okres. Wciąż
dyskusje każde z nas przegrze
nie jednę smutną chwilę.
Jeśli o mnie chodzi - to w ubieg-
łym roku 21. marca 81 pocho-
wałam się z moją. Umór-
małe na atak serca. Karor
po poprzebie córka zabrakła mnie
do siebie - do Algieru. Pozosta-
łam tam 2 miesiące, poru-
ma okres ferii szkolnych
pryleciałam z numerem do Olst-
yna. W piątych dniach wrzesień
81. wróciłam z nią znowu do

...příjem. porce porostam st
25. III. 88. Z mých ovesie zdžijam
ter byi v Parýžu i v mých -
váci skři polhvidi mužš mých

Dal 25. III. jatem zovru v kraj.
Mam trochu formulacie ob.
zabavieie, no i nie pojoch
prebrj do cirkvi (nie na state)
póki nie zabavj postavieie
pominika (voprobka) mých -
a to toho dbyi dny. Jak
vže vobšir vovis i lato vobš
spiech v krajn a konie jecem
vím v Alpiere - a to v ovj
na klimot.

bo sis tyry krysa; mam
vavieie, že to mívne mých -
mých vego sensu. Tie dva
dny i zapemionny mam
dnevničný kryz. Dny 24 29 -
eiv nie upolnievam síš
v zapats - Tym borobnej
teraz - po týlu lotach

21

Poláci nie napisy, dvese 78
dobře bo vol 1. go dnie vybuchu
vojny 35. bytyimny stale nbreu
z Pudy, St. gře bytam novory
eielke, nez pou ^{kyš} Beimbrecht
dostatam vj do Katorc, Tam
gibre unšovafas. Poláciimny
dokumenty; chybá tolyst
vécrom cigiarovkz zabradu
mas i droge, pree Oksuz, (pob)
Sandonuch, Lublin sukobym
pauktu, aby stavies opis -
ale café dbyš bytyimny pod
bembardobavieim, vže karam
mam síš mdes do Lova.

Se dvoie toruier pod cvidym
bambardovavieim vylakel mas
do arsenatu bromi, ke brom
potem nepetmityšimny bu telki
benzys; café hore korlovotyimny
je ad mam palce od bomb,
pauchty. Vdovcie ropam vovafas
schotnicry dmyryus pree v tou -
vovg; i zavřtasí vde dnie. Ldova -
Tam sobie ovovg, 20 to mivcluybu
imiev, ale povieobvofam Tak

Krysie Knapop ma Kryz Kawalerski - vobovnie tepiej
oceniava, nie zavřtasí jej. pree vime cisy, a
potovafimo ocenie

28

Lucego Kościuska

Chęć przyjechać na miasteczko 17 VI do Olszyny - proszę Cię o pomoc u Komisarzycki dla mnie spotkanie oraz o przygotowaniu odpowiedni na zaproszenie „apet” (te ewentualnie może być pozmyśle)

1. Chęć odwiedzić mi stamniarski? Wyrzykowski (z Borsdmy), b. ofiarą 17 K, którego mi znam i który mnie mi zna. Mi zastanawiam jego telefon - może mi nie. Czy można go odwiedzić? Może może p. Maria Tomaszewska, tel. 67-41, ul. Lwowska 26/17. Rozmowa z nim jest wspaniałym celem mojego przyjazdu.

2. Otrzymam jeszcze jeden wariant dla moich kochanek adres, może go przebielefonuję Marię Tomaszewską, bo Ty mi masz telefon, proszę

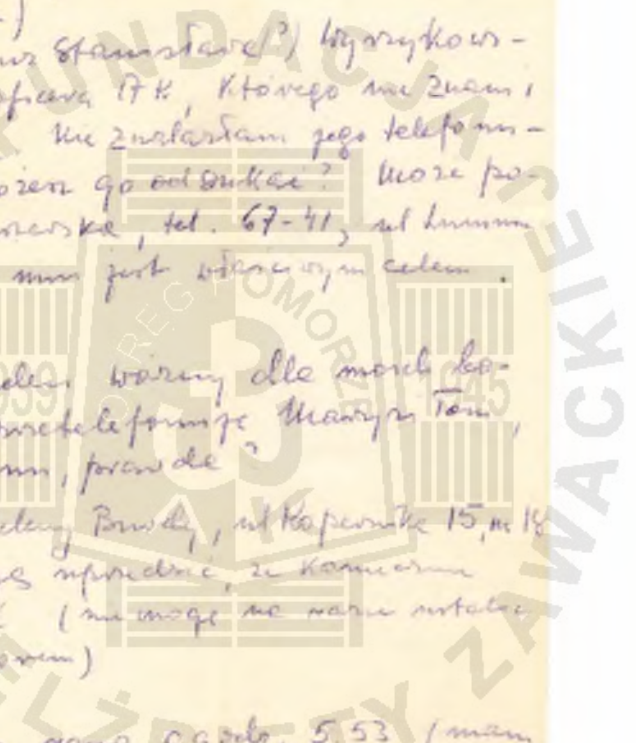
3. Można być na p. Heleny Borsdmy, ul. Kapitulna 15, tel. 55-05 - czy można jej napisać, że kamienicę chęć mi z nią zobaczyć (nie mogę nie mieć outalca zgodny, wyjechać wcześniej)

4. Wyjechać z Torunia rano o godz. 5.53 (mam nadzieję, że mi odwołają pociąg tak jak to ostatnio było w tym drugim). Przyjazd do Olszyny godzinie 8.14 lub - jeżeli w Starcu będzie mi dwoje oszczędzanie proszę mnie oświadczyć - o godz. 11. Z dworca pójść do Lubie, zalewnym wózem do Marysi Tom. i do H. Borsdmy

Pamięć mi przypomina że stylis tego listu ale tak bardzo chęć być mi moce wyjechać zobaczyć Borsdmy odwiedzić Cię po zdawaniu i ciębie, że mi jeszcze spotkanie

Edla

Ważne!!!
Pamięć, że nie zapomnieliśmy proszę mi Kowalska do Torunia
10.06.79
Marysi Tomaszewskiej
co Pani o tym wie?

Toruń, 12 V 1979

Łucjo Kochana,
 Także jesteś miła, że pamiętam o mnie,
 Dziękuję za zyczenia, proszę i Ciebie
 i Twoim Bliskim najłepsze zyczenia.

- Może jednak dla się jeszcze wydatyć coś
 o firmach; może zostawić jakieś wspomnienia
 Szukam więcej osób:

1. Cieszyńska Leokadia
 Olsztyn, ul. Żywiecka 45 m 1

Mie o niej nie wiem, poza tym że przebywała w
 obozie Stutthof - wyśtałem do niej kwestiona-
 rnia powtórnie, ale mi nie odpowiedziała

2. Potaszerak Genowefa
 Olsztyn, ul. Gętkowska 7^b m 1

Także o niej nie wiem, niedługo w obozie
 Stutthof.

3. Zielke R. może Zielka M(?)

to jest sprawa "detektywistyczna". Wiem o niej tylko
 że była melinę dla sabatu Okręgu Pomorski w
 Olsztynie; ps. "Mazur". Nie wiem, czy jeszcze
 przebywa w Olsztynie. Proszę mi o jej
 adreska mi p. Orszak - Brzołowa, Olsztyn
 ul. Kopernika 15/18, tel 55 05. (to zaadresuj
 PK z Hołdawki). Ale mi nie odpisata,

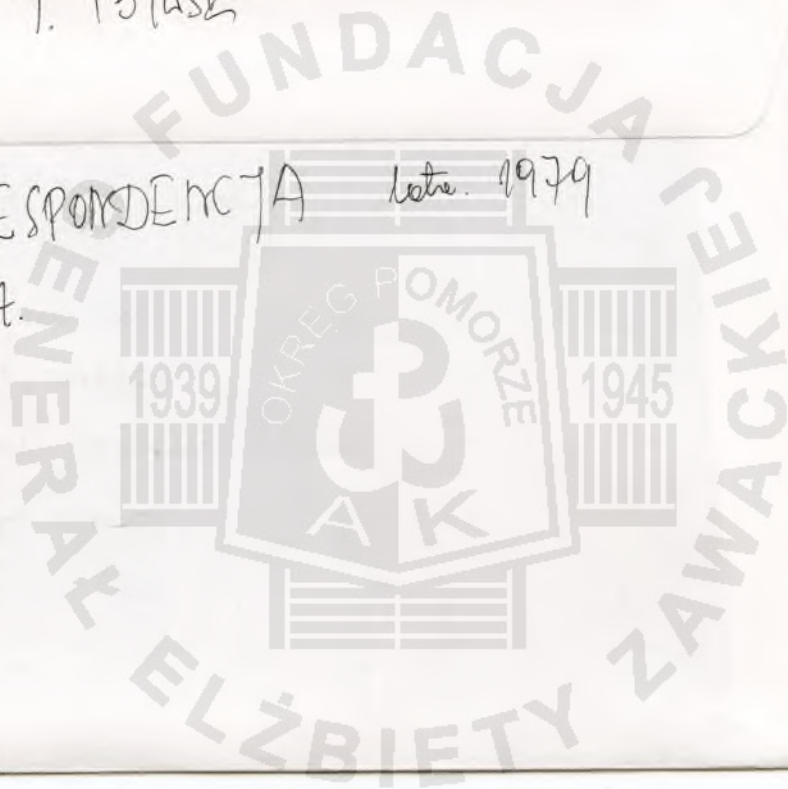
Czy mogła być się do niej podetygować i wyciąć
 listy małej Koryza PK dla jej poległej teściowej?
 (to wciąż jeszcze sprawy poufne)

Serdce mi Ci pozdrawiam
 Pełkoda, że mi miłskobli w Toruniu, napewno by mi wiele pomogła.

T. 13/LSK

KORRESPONDENCJA lata. 1979

5 kart.

ACJA
OMORZE
K
1945
ETY ZAWACKIEJ

p. Beimbrechtowa
Slovak - odprazda 3x79
o krajiny Krasna Kochava Eln.

24

NO-1369
200 000 exp
11/2/165/78
Zakl. Offort.
Z. 8383 5-5
Cena 2,80
+ 20 BT
na NF02

Zanim odlezy do
corki (7. xii) ma okres

kilku mesicy prouzu bi
24000 mitych i rakoznych
drukt Borego Wawodreude
oraz dwo idrowie samy
bertroskiche i stowechnych
dwi r Wozym Roku byly
240 r pokoj na nasym
kontynencie na seajm
swiece.
Wybier ze sllk rotatorum
mnych srown nie poroto
mi wile erasu, bo nieta
u siebie corky z caly robrud
eryli 2+3 a teder srown 5
za Tam sie wybierem
jesli bebruda mota coz
pilnogo do rotatorum, to
topnie ro gobies kolo Kriciano
bde r krajn. Tymczasem
pordawie cobuje
zawone ta sama Lucyl

POLSKA 12z

H. Bemberek

Nielm. Tom

Docent E. Kawacka

ul. Sierpnikowa 136
Lódź

26

87-100

blony
 mała i duża
 kołnierz
 za zyczenia
 przyjaciel
 przyjaciel
 decydująco
 polnie
 pastora
 wioz
 nie
 min
 zale
 nie
 w
 pok
 pro

51-610/II
200 000 egz.
1-72
II-2/1408/76/C
Cena 21 3-

Antygor i droższe
 i znaczącego
 świat wielki
 a to przy
 nie
 Stole
 zychy
 zanne

st
 mi
 ale
 nie
 z
 z
 z
 z

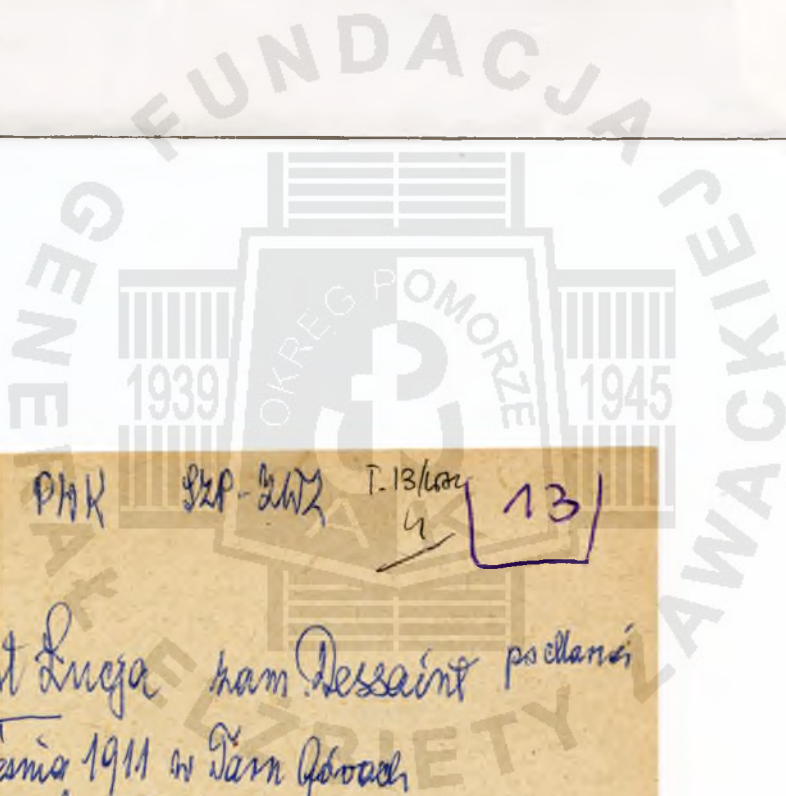
GENERAL FUR... JA... WACKIEJ
1939 OKREG POMORZE 1945

9. 13 / 1682.

KARTY INFORMACYJNE. 8 szt
Zmódło: Zbiory prof. E. Z.

1340

PHK

92P-2W2

T. 13/1682

13

Beimbrecht Lucia kam Dessaint psellani

ur. 24 września 1911 w Janin Gówach
c. Karola i Jadwigi z d. lokalik
nauczycielka

Techniczna K. ~~Pracownia~~ p. mieszka do Górnego, 2 pr, Rybn

01.24.VI.1941 ? 42?

4.VI.1942 okół Górnego
Rajsko /

Platyn. Tawerski 1/3

A.

Beinbrucht

T. 13/144h

Rel. 119 Sl.

O PWK

Tarn, Góry
Będzin

Deinbrucht Lucja zamężna Dessaint, ps. Maria
 ur. 24. IX. 1911r. w Tarnowskich Górach, córka technika
 górniczego Karola i Jadwigi z d. Wrzalik.
 Była nauczycielką w Rudzie Śląskiej 1932-1939r.
 Podinstr. PWK od 1939r. - Żołnierz drużyny przeciw
 czołgowej Batalionu kobiecego w obronie Lwowa IX.
 1939r. - Adres : Olsztyn 10-253, ul. Tczewska 1/3.
 W czasie okupacji przebywała u rodziców w Tarn, Gó
 do V. 1940r. Zagrożona, wyswieżona, na roboty wyjecha
 do Będzina /do siostry/. Tam uczyła w polskiej szk
 aż do jej zamknięcia w 1940r., potem była maszynis
 ką w kopalni "Saturn" w Czeladzi. - Zaprzysiężona
 razem z Kr. Krupop w Będzinie przez T. Delektę w V.
 1940r. do siatki wywiadowczej PWK. - Pełniła też funk
 kurierki V"K"K.O. do Oświęcimia i Rybnika. W związ
 z tą funkcją aresztowana 24. XI. 1942r. w biurze w C
 ladzi, osadzona w więzieniu polic. w Mysłowicach.
 4. VI. 43r. wywieziona do Oświęcimia, ewakuowana I. 19
 do obozu w Ravensbrück, stamtąd do Malhof. Wyzwolona
 1. V. 45r. Okazyjnie poleciała samolotem sanitarnym

Paryża. We Francji uczyła do 1949r. Aresztowana przez francuzów z całą grupą polskich działaczy została przewieziona do Polski. Pracowała w Olsztynie jako kierowniczka żłobka, mając małe dzieci do odejścia na emeryturę w 1972r.-

Źródło: Zbiory E. Zawackiej- relacja własna poz. 119 Śl.,wzmianka w rel.K.Krupop.poz.118.

13

16 T. 13/WOK rel 119 Ś1

v POK

Tam Gary
Bardun
PK 212

3/
Beimbrecht Lucia zauszka Dessaint

ps. Maria
nr. 24 IX 1911 w Tam Garych, córka technika gm. Karole
i Jadwigi z d. Hrabek

wykrot
mimozywilnie 1932-9 w Rudni Ś1. ps. S. Chłapow
Olsztyn 10-253, ul. Tereoska 1/3

POK obz VIII 39 w gawozym

Kamp IX
1 IX w Rudni Ś1
1 IX zgonila w do K-dy Rey
potem wyjazd z K-tly Rey; az do kawa
Batalion Kobiec; do wa powowozetowe
Parrot XI 39 Tam Gary

rel 119 Ś1

Ko st ob Bardun
Tym Garych
Kawale

Beimbrecht Lucia z m. Dessaint

Bardun

muzykanta z Kujaw, Prupop

arentowane z m. 1942

wide rel Spatkowany

10-253 Olsztyn ul Tereoska 1/3

KPK
m. 1, 1

Źródło relacji lotarskie i korespondencyjne listy

W czasie przesłuchania pytali o Tawera ^{nie było} Delelety, mówili że
Potem w 1942 marcu 1943 konfrontacja z jakimś
admiraltem floty wojennej

Stimpacye

przebieg do Taw. G. 11 39 - 140
140 marzec, w pobliżu szkole w Biedrnie, zamieszkał...
Marynietka Kopalni, Saturni w Gładach

Konspiracye

Taw. G. 11 2 k. 11 39
zaproszony przez T. Delelety, w Biedrnie
wymi sędziowskim Sini Kamp. P. 11 39 i 11 40
zbić dostawcami ~~materyału~~ do brygady,
Rybnicki, Zor ~~materyału~~

24 XI 42

arenowane w biurze, Saturni
przyznani kary, konfrontacja z. Wamp
4 VI 42 wywiezione do brygady
I 45 przesłuchania do Ravensbrück i Malhof
II 45 szpital u Schwerin
4 VI 45 skazanie do Paryża razem lotem

172.

T.13/16sk

Rel. 119 Śl.

O PWK

Tarn. Góry
Będzin

Beinbrecht Lucja zamężna Dessaint, ps. Maria
ur. 24.IX.1911r. w Tańowskich Górach, córka technika
górniczego Karola i Jadwigi z d. Wrzalik.
Była nauczycielką w Rudzie Śląskiej 1932-1939r.
Podinstr. PWK od 1939r. - Żołnierz drużyny przeciw-
czołgowej Batalionu kobiecego w obronie Lwowa IX.
1939r. - Adres : Olsztyn 10-253, ul. Tczewska 1/3.
W czasie okupacji przebywała u rodziców w Tarn. Gór.
do V. 1940r. Zagrożona, wywieziona na roboty wyjechała
do Będzina /do siostry/. Tam uczyła w polskiej szkole
aż do jej zamknięcia w 1940r., potem była maszynist-
ką w kopalni "Saturn" w Czeladzi. - Zaprzysiężona
razem z Kr. Krupop w Będzinie przez T. Delektę w V.
1940r. do siatki wywiadowczej PWK. - Pełniła też funkcję
kurierki V"K"K.O. do Oświęcimia i Rybnika. W związku
z tą funkcją aresztowana 24.XI.1942r. w biurze w Cze-
ladzi, osadzona w więzieniu polic. w Mysłowicach.
4.VI.43r. wywieziona do Oświęcimia, ewakuowana I. 1945
do obozu w Ravensbrück, stamtąd do Malhof. Wyzwolona
I. V. 45r. Okazyjnie poleciała samolotem sanitarnym do

Paryża. We Francji uczyła do 1949r. Aresztowana przez Francuzów z całą grupą polskich działaczy została przewieziona do Polski. Pracowała w Olsztynie jako kierowniczką żłobka, mając małe dzieci, do odejścia na emeryturę w 1972r.-

Źródło: Zbiory E. Zawackiej- relacja własna poz. 119 Śl.,wzmianka w rel. K. Krupop. poz. 118.

18

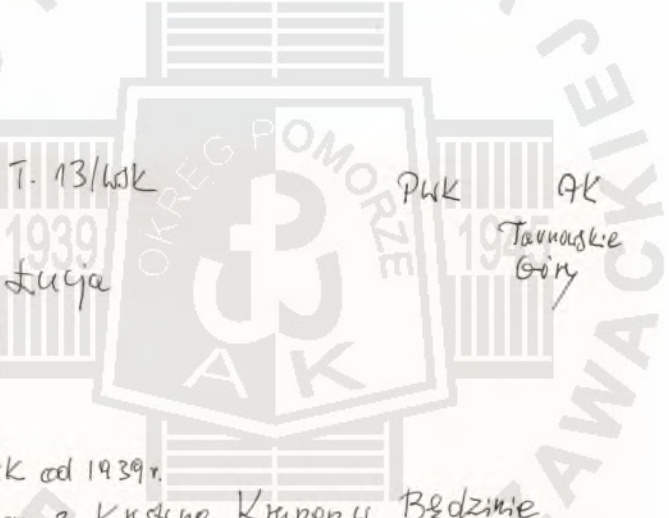
13/10/45 119/58.

Beimbrecht

- pisać o fotografii
- data awant mia 1941 a 1942
- czy pamieta Klara z Krynaric?
- relacje wy my Kaulij

~~zap. J. Delektę~~
~~pozostawiać~~

FUNDACJA

T. 13/10/45

PKK

AK

Tarnobrzeg Góry

BEIMBRECHT Lucja
 zam. Dessaint
 ps. "Maria"

Podinstruktorka PKK od 1939r.

Zaprzysiężona razem z Krystyną Krapop i Będzinie
 przez J. Delektę w 1940r. do siatki wojennej PKK
 Łęka Wodna i Kuniewa. Okolice: Osusze - Rybnik
 Arystoteles w 1942r. Wierzbica; w Mysłowicach, Osusze
 Ravensbrück, Melhof. Uzdolone 10 1945.

H. Ros 199

Beimbrecht Ingeborg pr. Maria

I. Młoko i mleko podest w Rudnie St 1932-39
obóz podziemny Gawrony 1939 w sierpniu

II. obóz podziemny sierpnie 1939

III. -

IV. 1. IX w Rudnie St, tygodnia zjednoczenia
pój do Kody Rej.
Wyjazd 2. IX z Kody Rej.
Bran Kobiacy

V. Próbist do Rudny do rodzinie XI 39 - V 40
VI 40 najmniejsza podległa w Będzinie
płoty (po zamknięciu szkieł) maszynistka Kopalni
Santowin Cieladzi

Przebieg 2
w tym 4 kampań
XI 39

Zaproszenie wazne z Komisji Komprop
przez Szw. Kowala 1940? w Będzinie
Zbiórka dawana Teresa.
Zbiórka, przekazywanie wiadomości
Dostawcom mleka do Olszycina, Rybnika, Zaw
arent 24 XI 41 - wyznaczenie Kłopotliwa

II. Konfrontacja z "Kamp" zaważ po arentowaniu
II kmp. po moim przyjeździe w Olszycim przestuchana
o kontakt z jakimś admirałem floty wojennej
Pytali o Teresę

[Zadania kampa: dostawcy zasłonięte, zbadanie sy-
tuacji, ustalenie i poprawienie sytuacji, relacje

Władzi Szw. - holniat w lesie Kobi. wędrowni
- dane o kampa w tym roku PRK w 1941

Beimbrecht Swoja
p. Maria
Beimbrecht Swoja

p. m. Desaint

ARCHIWUM

Biblioty Zamojskiej

POZ. 119 Sławk

data wpływu I. 1946

adres: 10-253 Gdynia
ul. Teleszowska 1/3

PhK

od 1939

IX 37

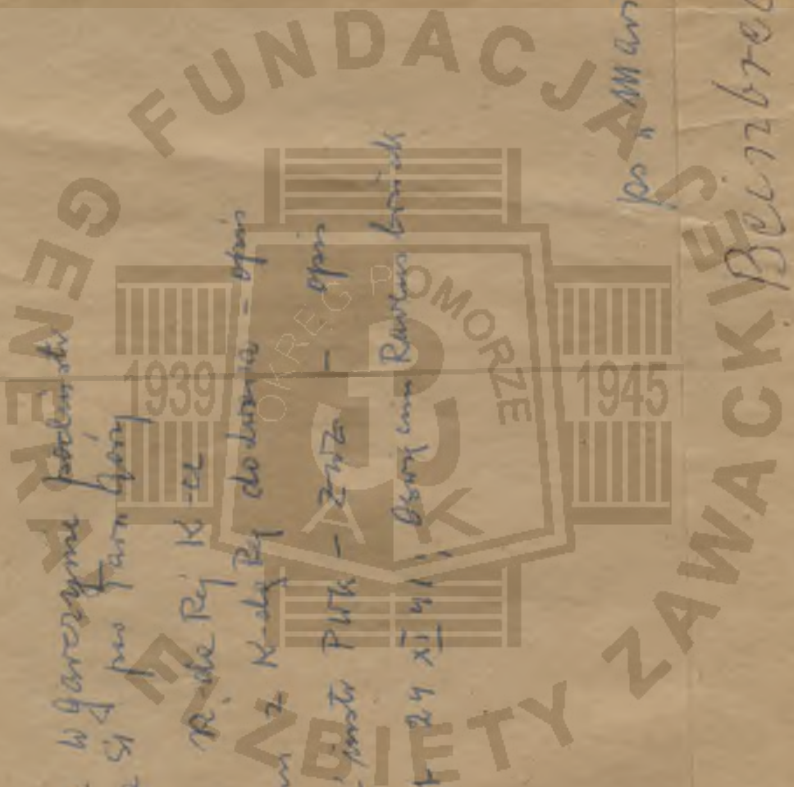
ZAR - 17K

Wszystkie soki proste

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9

4 Tępa's w garzonymi ^{podobnie do}
 Rude 51 pro Tarn Gory
 5 1-2 Rude Ry K-12
 6 murem 2 K-12 Ry do domnia - opim
 7 Snie paster P17k - Zrta - opim
 8 amant 24 XI 41, obory emi Rawlona bawide

Tarn Gory
 5 & 6
 ps "Maria"
 Dessert
 Beimbrecht Juca

DEINBRECHT Łucja